

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Heleny Hrubé, Ph.D, ve věci

žalobce: **S. V.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry

proti

žalovanému: **Městský úřad Dobříš**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Určuje se, že zásah žalovaného spočívající v evidenci nedoplatku ve výši 3 100 Kč na osobním daňovém účtu žalobce na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2018, č. j. MDOB 46749/2018/SLM, byl nezákonný.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 4 400 Kč k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Václava Voříška, s tím, že co do zbývajících částky 4 400 Kč se náhrada nákladů řízení žalobci nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

1. Žalobou odeslanou Krajskému soudu v Praze (dále jen „soud“) dne 23. 4. 2019 se žalobce domáhá deklarace nezákonnosti zásahu žalovaného podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to z důvodu, že

žalovaný evidoval na jeho osobním daňovém účtu nezákonně nedoplatek ve výši 3 100 Kč (dále jen „nedoplatek“) na základě nepravomocného rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2018, č. j. MDOB 46749/ 2018/SLM (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Tímto rozhodnutím žalovaný uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném od 1. 1. 2015 (dále jen „zákon o silničním provozu“), přičemž za přestupek žalobci uložil pokutu ve výši 1 600 Kč a zároveň povinnost zaplatit náklady řízení 1 000 Kč. Nedoplatek na daňovém účtu tvořily vedle částky 1 600 Kč a 1 000 Kč i náklady exekučního řízení ve výši 500 Kč, a to v návaznosti na exekuční příkaz na srážky ze mzdy vydaný exekutorem dne 4. 3. 2019 pod sp. zn. MDOB/1940/2019/OF (dále jen „exekuční příkaz“).

2. Dle názoru žalobce postupoval žalovaný při zaevidování nedoplatku na jeho osobním daňovém účtu nezákonně, neboť rozhodnutí žalovaného nenabývalo v době evidence nedoplatku právní moci, a to z důvodu včasného odvolání žalobce. Rozhodnutí žalovaného nebylo ani předběžně vykonatelné. Dne 12. 11. 2018 doručil žalovaný žalobci upozornění na údajně neuhrazený nedoplatek, přičemž jej zároveň poučil, že neuhradí-li žalobce nedoplatek do 10 dnů, bude jej žalovaný vymáhat exekučně. Na upozornění reagoval zmocněnec žalobce dne 11. 12. 2018 přípisem, ve kterém žalovaného upozornil na včasné odvolání žalobce proti rozhodnutí žalovaného. Dne 14. 12. 2018 žalovaný žalobci sdělil, že žádné odvolání žalobce nebylo žalovanému doručeno. Dne 4. 3. 2019 byl žalobci doručen exekuční příkaz a na jeho osobním účtu byl zaevidován údajný nedoplatek. Dne 15. 3. 2019 podal žalobce žalovanému námitku proti postupu správce daně podle § 159 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění platném a účinném do 31. 3. 2019 (dále jen „daňový řád“), kterou se domáhal odstranění údajného nedoplatku z jeho osobního daňového účtu. Námitce žalovaný vyhověl, své rozhodnutí ovšem neodůvodnil. Žalobce, který zvažuje uplatnit vůči žalovanému náhradu škody, nemá proto postaveno najisto, z jakého důvodu žalovaný námitce vyhověl a odstranil záznam o nedoplatku. Žalobce dne 15. 3. 2019 podal Ministerstvu dopravy žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti odvolacího orgánu v řízení o jeho odvolání proti rozhodnutí žalovaného, této žádosti ministerstvo vyhovělo.
3. Žalobce považuje evidenci nedoplatku na jeho osobním daňovém účtu za nezákonný zásah, kterým žalovaný přímo zkrátil jeho veřejná subjektivní práva, zejména jeho právo na to, aby správní orgány evidovaly o jeho osobě pouze takové informace, které jsou v souladu se skutečností. Žalobce v žalobě dále poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 23. 11. 2004, sp. zn. II. ÚS 599/02, s tím, že neoprávněná evidence nedoplatku na osobním daňovém účtu je nezákonným zásahem, dále i na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2013, č. j. 9 A 130/2012-35, a ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 151/2014-23.
4. Žalobce v žalobě požadoval též anonymizaci svých údajů a údajů jeho zástupce na webu Nejvyššího správního soudu i anonymizaci rozhodnutí soudu ve věci.

5. K žalobě žalobce připojil žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 14. 3. 2019, sdělení Ministerstva dopravy ze dne 15. 4. 2019 ohledně přijetí opatření proti nečinnosti včetně tohoto vyhovujícího rozhodnutí ze dne 12. 4. 2019, rozhodnutí žalovaného, námitku žalobce podle § 159 daňového řádu proti evidování nedoplatku a odvolání zmocněnce žalobce proti rozhodnutí žalovaného včetně potvrzení ePodatelny žalovaného ze dne 4. 10. 2018 o přijetí odvolání.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 9. 5. 2019 uvedl, že veškeré skutečnosti týkající se předmětného správního řízení jsou součástí správního spisu. Protože námitce žalobce žalovaný vyhověl v plném rozsahu, své rozhodnutí neodůvodnil, a to v souladu s ustanovením § 159 odst. 3 daňového řádu. Žalovaný dále navrhl, aby soud rozhodl dle svého právního uvážení.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro rozhodnutí relevantní skutečnosti:
8. Dne 27. 6. 2018 oznámila Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, žalovanému, že žalobce téhož dne spáchal přestupek. K tomuto oznámení mimo jiné připojila i evidenční kartu žalobce, ze které soud zjistil, že žalobce se v období od 23. 12. 2006 do 29. 11. 2016 dopustil celkem 8 přestupků, naposledy dne 29. 11. 2016.
9. Dne 30. 7. 2018 vydal žalovaný příkaz sp. zn. MDOB/7664/2018/OSA, č. j. MDOB 37816/2018/SLM (dále jen „příkaz“), kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek žalovaný žalobci uložil pokutu ve výši 1 600 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz žalovaný doručil žalobci dne 20. 8. 2018.
10. Proti příkazu zaslal žalobce prostřednictvím svého zástupce do datové schránky žalovaného nezdůvoděný odpor.
11. Dne 13. 9. 2018 žalovaný ve věci žalobce rozhodl tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, za tento přestupek mu uložil pokutu ve výši 1 600 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí žalovaného bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 19. 9. 2018.
12. Dne 12. 11. 2018 žalovaný předal finančnímu odboru žalovaného věc žalobce k výkonu rozhodnutí s tím, že toto rozhodnutí je vykonatelné dne 5. 10. 2018.
13. Dne 11. 12. 2018 doručil zmocněnec žalobce žalovanému e-mailové sdělení, že výzvě žalovaného ze dne 12. 11. 2018 k úhradě nedoplatku nerozumí, neboť proti rozhodnutí žalovaného podal včasné odvolání. K tomuto sdělení zmocněnec žalobce připojil printscreen odvolání ze dne 4. 10. 2018 s textem *“Odvolávám se do rozhodnutí vydaném v řízení sp. zn. MDOB/7664/2018/OSA, S. V., X, X.”*
14. Dne 14. 12. 2018 žalovaný zmocněnci žalobce sdělil, že rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 5. 10. 2018. Protože do 30 dnů od nabytí právní moci nebyla uhrazena uložená pokuta ani náklady řízení, byla věc předána k výkonu rozhodnutí na exekuční oddělení. Dále žalovaný uvedl, že neobdržel žádné odvolání žalobce proti rozhodnutí žalovaného.
15. Součástí správního spisu je nedatované odvolání žalobce. V tomto podání zmocněnec žalobce uvedl, že žalovaný přijal dne 16. 10. 2018 odvolání ze dne 4. 10. 2018, které z technických příčin (nečitelnost) nebylo přijato, a proto zmocněnec žalobce závalu

podání odstraňuje a podává odvolání znovu. Dle průvodky elektronického podání bylo opakované odvolání dodáno do datové schránky žalovaného dne 7. 3. 2019, a to se zaručeným elektronickým podpisem. Žalobcem zmiňované odvolání ze dne 4. 10. 2018, ani jím uváděné potvrzení žalovaného o přijetí tohoto odvolání ze dne 16. 10. 2018, nejsou ve správním spise založeny.

16. Dne 4. 3. 2019 vydal žalovaný exekuční příkaz, kterým nařídil exekuci srážkami ze mzdy žalobce pro daňový nedoplatek. Dne 11. 3. 2019 byla na exekuční příkaz vyznačena doložka právní moci a vykonatelnosti (8. 3. 2019).
17. Dne 14. 3. 2019 podal žalobce žalovanému prostřednictvím svého zástupce, advokáta Mgr. Václava Voříška, námitku podle § 159 daňového řádu proti evidování nedoplatku, a to z důvodu, že rozhodnutí žalovaného není pravomocné a vykonatelné. Žalobce zároveň v tomto podání navrhl, aby žalovaný z osobního daňového účtu žalobce odstranil záznam o údajném nedoplatku ve výši 3 100 Kč. Ze shodných důvodů podal zástupce žalobce téhož dne další námitku podle § 159 daňového řádu s návrhem, aby byl exekuční příkaz žalovaného ze dne 4. 3. 2019, sp. zn. MDOB/1940/2019/OF, zrušen.
18. Dne 12. 4. 2019 vydal žalovaný rozhodnutí PID: MDOBX00KH4D3, sp. zn. MDOB/1940/ 2019/OF, o námitce ze dne 14. 3. 2019 (sp. zn. žalobce VV-DŘ 6393/2019-19112) proti záznamu o údajném nedoplatku tak, že požadavku žalobce zcela vyhověl. Toto rozhodnutí žalovaný neodůvodnil.
19. Dne 12. 4. 2019 vydal žalovaný ve věci žalobce další rozhodnutí, PID: MDOBX00KH4FT, sp. zn. MDOB/ 1940/ 2019/OF, kterým zrušil exekuční příkaz. V poučení tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že dlužná částka 3 100 Kč byla na účet žalovaného od zaměstnavatele žalobce připsána a žalovaný proto žádá o sdělení, na jaký účet má částku poukázat; rozhodnutí opět neodůvodnil.
20. Podáním ze dne 7. 5. 2019 žalovaný zmocněnce žalobce vyrozuměl o změně právní moci rozhodnutí žalovaného, a to z původního data 5. 10. 2018 na 30. 4. 2019. Žalovaný poukázal v tomto vyrozumění na rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, č. j. 037710/2019/KUSK/LPŽPŘ/ZAM, sp. zn. SZ_037710/2019/KUSK/3, kterým tento odvolací orgán potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2018, č. j. MDOB 46749/2018/SLM. Dne 7. 5. 2019 žalovaný vydal veřejnou vyhlášku o změně právní moci obsahující skutečnosti uvedené ve vyrozumění žalobce z téhož dne.

Posouzení věci soudem

21. Podle § 82 odst. 1 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
22. Dle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Dle odst. 3 téhož ustanovení musí žaloba mimo obecných náležitostí

podání

obsahovat

a) označení zásahu, proti němuž se žalobce ochrany domáhá, b) vyličení rozhodujících skutečností, c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává a d) návrh výroku rozsudku.

23. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas. Žalobce se o evidenci nedoplatku na svém osobním daňovém účtu dozvěděl nejdříve dne 4. 3. 2019, kdy mu byl doručen exekuční příkaz. Žaloba byla podána a doručena do datové schránky soudu dne 23. 4. 2019, tedy byla podána včas.
24. V dané věci soud na základě podané žaloby, vyjádření žalovaného a obsahu správního spisu posoudil, že podaná žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je přípustná, neboť povaha jednání žalovaného – evidence daňového nedoplatku na osobním daňovém účtu žalobce není rozhodnutím, touto evidencí není rozhodováno o vlastních daňových povinnostech žalobce.
25. Protože žaloba naplňuje podmínky stanovené ve výše uvedených zákonných ustanoveních s. ř. s., a to § 82 odst. 1, § 85 a § 84 odst. 3, je věcně projednatelná.
26. Ze správního spisu soud zjistil tyto skutečnosti: dne 13. 9. 2018 žalovaný vydal rozhodnutí č. j. MDOB 46749/ 2018/SLM, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, přičemž za tento přestupek žalobci uložil pokutu ve výši 1 600 Kč a zároveň povinnost zaplatit náklady řízení 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas odvolání, rozhodnutí žalovaného proto nenabýlo právní moci, žalovaný nerozhodl ani o jeho předběžné vykonatelnosti. I přes tuto skutečnost předal žalovaný pohledávku z uvedeného rozhodnutí soudnímu exekutorovi k vymáhání. Částka 2 600 Kč byla vykazována jako nedoplatek na osobním daňovém účtu žalobce a ten byl zvýšen ještě o náklady spojené s exekučním příkazem ve výši 500 Kč. Celkem tak činil nedoplatek na osobním daňovém účtu žalobce částku 3 100 Kč.
27. Mimo jiné i ustálená judikatura správních soudů (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 - 42, č. 720/2005 Sb. NSS, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 10. 2017, č. j. 62 A 175/2017-192) uvádí, že ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li zároveň splněny následující podmínky: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). K pojmu „zásah“ Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku ze dne 4. 8. 2005 sdělil svůj názor, že „definici zásahu zákon neobsahuje, zásah vymezuje velmi obecně a široce. Přesná definice ani není možná, protože pod pojem zásahu spadá velké množství faktických činností správních orgánů, ke kterým jsou různými zákony oprávněny... tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují, a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního či jinak vyjádřeného) pokynu či příkazu“. Krajský soud v Brně ve výše zmiňovaném rozsudku ze dne 12. 10. 2017 dále uvedl, že je nezbytné u těchto pochybení správního orgánu na uvedené věci „nahlížet prostřednictvím maximy stanovené v čl. 1 odst. 1 Ústavy, dle které je Česká republika právním státem založeným na úctě k právům a svobodám člověka. Jedním z pilířů právního státu je vázanost orgánů veřejné moci právními předpisy. Vázanost státních orgánů právem – byť je

tento právní princip inherentní součástí pojmu právní stát – zákonodárce výslovně zakotvil také v čl. 2 odst. 3 Ústavy a v čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod; státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Ze zakotvení principu legality – vázanosti orgánu státu právem – v hlavě první (obecná ustanovení) Listiny základních práv a svobod a totožně v hlavě první (základní ustanovení) Ústavy je při aplikaci systematického výkladu zřejmé, že zákonodárce staví tento právní princip mezi stěžejní znaky právního státu“.

28. S přihlédnutím k výše uvedenému soud uzavřel, že pokud žalovaný evidoval na osobním daňovém účtu žalobce nedoplatek z titulu nepravomocného správního rozhodnutí, zkrátit žalobce na jeho právech na to, aby na jeho osobním účtu tento nedoplatek evidován nebyl, a aby žalobci nevznikly důsledky z tohoto nezákonného zásahu. Uvedený nezákonný postup žalovaného byl zásahem, který není rozhodnutím. Tento nezákonný zásah, který měl důsledky vyplývající obecně z nezákonné evidence daňového nedoplatku na osobním daňovém účtu žalobce, byl zároveň zaměřen přímo proti žalobci.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

29. Evidenci nedoplatku na osobním daňovém účtu žalobce v návaznosti na rozhodnutí žalovaného, které nebylo v době evidování tohoto nedoplatku pravomocné ani předběžně vykonatelné, žalovaný vůči žalobci postupoval protiprávně, a tedy naplnil zákonné podmínky pro vyslovení, že jeho zásah vůči žalobci byl nezákonný ve smyslu § 82 s. ř. s. Rozhodnutí správního orgánu se totiž stává závazným pro účastníky teprve okamžikem nabytí právní moci (srov. § 73 odst. 2 správního řádu). Podání včasného odvolání tudíž závaznosti výroku ukládající peněžité plnění brání, dokud takové rozhodnutí není v odvolacím řízení potvrzeno. Byla-li tedy žalovaným v exekučním řízení vymáhána pohledávka, která v té době ještě nevznikla, nepochybně tím bylo nezákonně zasaženo do práva žalobce. Skutečnost, že podání žalobce obsahující odvolání se nepodařilo původně dohledat, nemůže jít k tíži žalobce, neboť ten není zodpovědný za řádný chod podatelny a spisové služby žalovaného. Pokud jde o samotnou včasnost podaného odvolání, zde soud vychází bez dalšího ze závěrů Krajského úřadu Středočeského kraje, který je vyhodnotil jako včasné (viz rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. j. Ans 14/2012-41). Žaloba žalobce je proto důvodná a soud jí výrokem I tohoto rozsudku zcela vyhověl. Uvedený závěr soudu je i v souladu se žalobcem výše zmiňovanými rozhodnutími Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu.
30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl výrokem II tohoto rozsudku, a to dle § 60 odst. 1 věty první a § 60 odst. 7 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl v meritu věci zcela úspěšný, by náležela náhrada nákladů řízení ve výši 8 800 Kč – z toho odměna advokáta by činila částku ve výši 6 200 Kč, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) po 3 100 Kč podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. a) a d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 2 000 Kč.
31. Soud ovšem žalobci přiznal náhradu nákladů řízení pouze částečně, a to ve výši 50 %, neboť ve věci shledal okolnosti zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s. I přes velmi vstřícný postoj žalovaného vůči žalobci (neprodlené reakce na jeho připomínky,

upozornění na tvrzenou absenci odvolání žalobce proti rozhodnutí žalovaného, vyhovění podané námitce podle § 159 daňového řádu dne 12. 4. 2019), byl žalobce liknavý (nereagování v přiměřené lhůtě na přípisy a upozornění žalovaného ohledně tvrzené absence odvolání proti rozhodnutí žalovaného a vykonatelnosti exekučního příkazu, neposkytnutí údajů umožňujících žalovanému „přiřadit“ odvolání žalobce k napadenému rozhodnutí – mimo jiné neuvádění čísla jednacího v podáních žalobce), přičemž jeho zodpovědnější přístup by zcela jistě zamezil či výrazně zkrátil neoprávněnou evidenci nedoplatku na jeho osobním účtu. Soud také nepřehlédl, že žalobce podal žalobu až několik dnů poté, co žalovaný jeho požadavku na odstranění záznamu o údajném nedoplatku ve výši 3 100 Kč v plném rozsahu vyhověl. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný napravit nezákonný stav ještě před podáním žaloby a žalobce podal žalobu bez vážného důvodu. Soud proto žalobci přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 50 % a co do zbývajících částky žalobci právo na tuto náhradu nákladů řízení odepřel.

32. Náhrada nákladů řízení je splatná ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.), a to k rukám zástupce žalobce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s.).
33. K nesouhlasu žalobce a jeho zástupce s tím, že Nejvyšší správní soud zveřejňuje jejich osobní údaje na webu Nejvyššího správního soudu a neanonymizuje zveřejněná rozhodnutí zcela, soud sděluje, že žalobce namítá tvrzenou nesprávnost v postupu Nejvyššího správního soudu, a nikoli soudu tohoto. Proto se soud k této námitce nevyjadřuje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu